

STRÄVAREN

STRÄVHÅRIGA FOXTERRIERKLUBBENS TIDSKRIFT

God Jul och Gott Nytt År

Nummer 4, 2021

Medlemsavgifter 2022.

Medlemsavgiften är 250:- för enskild medlem och för familjemedlem 25:-/person

Medlemsavgiften sätts in på klubben plusgiro 46 56 92-2 senast 31:e januari 2022.
Ange namn och/eller medlemsnummer.

Ni som bor utomlands kan använda följande konto:

IBAN: SE82 6000 0000 0009 1664 5088
BIC/Nationellt bankid: HANDSESS
Kontoinnehavare: Foxterrier Christina Boberg
Persikov. 12C
262 65 Ängelholm
Sverige

OBS! Kontot i Handelsbanken får endast användas av Er som bor utanför Sverige!

Ordförandens rader.

Då var det dags igen för några rader från ordföranden.

När Du läser detta så står ju julen för dörren, men när jag skriver dessa rader så är det November!

Känn på ordet i munnen, visst är det så att det smakar mörk och grå månad. Vad gör vi åt detta? Självklart tittar vi framåt mot det som komma skall, ett vinterlandskap med mycket snö precis som ett julkort från Jenny Nyström. Jaja drömma kan vi men snart är det jul och nyår, sedan vänder det igen mot ljusare tider. Nu säger vän av ordning att inte ska vi prata klimat här i ordförandens rader, nej just det.

Vad händer i klubben och vad är på gång? En hälsoenkät är på gång där vi ser fram att få in många svar, det är ju den som ligger till grund för vårt fortsatta arbete med RAS.

Styrelsen diskuterar även att försöka få till någon form av regionala träffar där vi kan träffa er medlemmar och ni kan träffa oss, vi är fortfarande i uppstartsdiskussion kring detta men vi återkommer när vi hittat ett upplägg som passar och känns intressant.

Vi jobbar redan nu även med nästa års Gränna, har Du förslag och synpunkter

Kassörens rader.

Så blev det då dags för medlemsavgiften för 2022. Jättebra om ni betalar in så snart som möjligt innan det glöms bort. **Senast 31 januari 2022!** Sedan finns det risk att kassören rensar registret och då dyker det inte upp någon Strävare i brevlådan.

så hör av Dig till oss i styrelsen, vi tar gärna emot tankar och idéer både vad gäller klubb, tidning och träffmöjligheter.

Det här numret som Du håller i din hand är tyvärr Andreas sista som vår redaktör, vi får passa på att tacka honom för den här tiden och det arbete han lagt ner på vår tidning. Bra jobbat och stort TACK Andreas.

Nej nu är det dags att sätta på sig jacka, reflexer och lampor och allt vad jag har på mig och ta hundarna på en kvällspromenad i mörkret.

Sköt om Er alla och se till så ni syns i mörkret när ni är ute tillsammans med era fyrbenta vänner.

DESSUTOM:

Från mig och övriga styrelsen

**GOD JUL OCH
GOTT NYTT ÅR**

VOFF VOFF!

LARS

(Att hålla på och skicka påminnelser är både tidsödande för kassören och kostsamt för klubbens kassa.)

Avgiften är fortfarande **250:-** för fullbetalande och **25:-** för familjemedlem. Sätt in slanten på klubbens pg **46 56 92-2**.

*God Jul och Gott Nytt År
önskar Kassör Kristina*

Hallå där!

Har det redan gått 2 år sen jag tog över som redaktör? Jo, tiden kan då verkligen rulla på sanslöst kvickt när man inte kollar.

Som ni redan vet, är detta nu det sista numret som att jag kommer vara redaktör för! Jag tog över utan att veta hur redaktörs arbete verkligen såg ut, jag visste inte hur man använde sig av datorprogrammet, och jag kände inte mer än en person som hade Strävåriga Foxterrier. Trots allt det så hoppade jag in och såg till att Strävåren kunde tuffa på lite till, och det är jag stolt över!

Jag tänker inte gå in i detaljer på varför jag hoppar av, men jag vill ta

och använda mina sista rader här som redaktör att tacka alla i som sitter i Styrelsen. Ni har varit otroligt trevliga, tålmodiga och fina mot mig, och det är tydligt att varenda en bryr sig starkt om rasen! Jag vill tacka familjen Boberg, som tog sig tid och ork att bjuda in mig till deras egna hus för att visa lite hur allting funkar, så att jag inte gick in i det helt mörkt.

Sist men inte minst så vill jag också tacka er, läsarna av Strävåren! Speciellt så vill jag tacka er all som har skickat in bidrag till varje nummer, utan er så blir det inte någon tidning.

Jag hoppas att ni alla får en riktigt God Jul, och ett Gott Nytt År, och med det så kanske ni ser lite mer av mig ändå i nästa nummer av Strävåren, när den nästa redaktören tar över! Ha det bra allihopa!

Redaktören, Andreas

STRÄVÅREN

STRÄVÅRIGA FOXTERRIERKLUBBENS TIDSKRIFT

NR 4 - 2021 ÅRGÅNG 43

ISSN 1401-67664

Redaktör

e-post: stravaren@foxterrier.se

Ansv utg: Lars Bergman
070 -581 47 37
ordforande@foxterrier.se

Tryck: Tryckaren Engelholm, Metallgatan 12, 262 72 Ängelholm

Omslag: Pompe från Skogatorp

Strävåriga Foxterrierklubben
Associerad med Sv. Tek och SKK

Hemsida : www.foxterrier.se

Plusgiro : 465692-2

Medlemsavgifter f o m 2016-01-01:

Hel betalande medlem 250 kr

Familjemedlem 25 kr

Skänkta medlemskap 100 kr

Annonspriser för medlemmar:

Helsida 300 kr/nr

Halvsida 150 kr/nr

Radannonser 100 kr/nr

Klubben lämnar ingen ekonomisk ersättning för publicerat material

Författare och annonsörer ansvarar själva för riktigheten i sitt material

Manusstopp: 1/3, 1/6, 1/9 och 15/11

Skänkta

Från
Kennel Crispy
Agneta Åström

Till
Nina Anyai, Svanesund
Linda Wither, Malmö
Else-Carin Christiansson, Billeberga

Det finns även ett antal nya medlemmar som kommit till klubben på egen hand. Styrelsen önskar alla hjärtligt välkomna och hoppas vi skall träffas vid framtida Strävårsarrangemang.

LYCKA TILL MED ERA STRÄVISAR!

Hallå alla ni som flyttar eller på annat sätt byter adress!!!

Meddela detta till kassören (kristina@gustavianska.se) Senaste utskicket av Strävaren kom 7 ex åter, vilket föranledde ett idogt detektivarbete och drog på klubben en utgift på några onödiga hundralappar. Den där flyttanmälan som görs till posten når inte föreningar som foxterrierklubben och liknande, där måste man själv höra av sig,

Meddela gärna även mailadresser, det kan ju finnas något trevligt budskap klubben vill skicka ut. /Kassör Kristina

Frans Nobelpris

Jag vet inte om det någonsin har hänt att en strävhaarig foxterrier nominerats till Nobels Fredspris. I ärlighetens namn vet jag inte hur man nominerar överhuvudtaget, men hade jag, det så hade vår drygt 8 år gamla fox Frans, eller George som han hette när han kom från Frankrike, absolut förtjänat en nominering. Jag återkommer till varför.

För 3 månader sedan, som bekväma, glada och nöjda husse och matte till Frans kastades vi in i en fundering om en ny valp. Vi har till och från resonerat om att

skaffa en valp men resonemangen har alltid landat i beslut med många vuxenpoäng. Några axplock: Ska vi verkligen låsa oss mer? Får vi plats med 2 hundar i bilen? Frans kommer kanske inte gilla konkurrensen? Det är långa köer på en valp och vi vill inte bara vänta!

Men så i juni konkretiserades frågan då det uppstod en möjlighet att snabbt ta beslut om att i vårt fall bli husse och matte till en andra fox. Vi tog ett ordentligt internt resonemang under kanske 15 sekunder innan vi bestämde oss. Självklart ville vi unna oss den glädjen att återigen få njuta av ett nytt foxliv i familjen. Frans förhöll sig tämligen neutral i den avgörande omröstningen men han var heller inte tydligt emot...

Så, från att ha haft hur många kloka, förnuftiga, sakliga argument som helst emot att skaffa en valp så ändrade vi oss på några sekunder till att i stället otåligt vänta i 4 veckor på att få hem vår nya familjemedlem.

Så kom hon då, Hilda, vår fjärde fox och vår tredje valp. Frans var 2 år när han flyttade in. Vi gillade namnet Hilda men rätt snart insåg vi att namnet Hilda inte riktigt speglade hennes karaktär. Hilda signalerar lugn och ro och det var inte de karaktärsdrag någon i familjen kom att associera med henne. Allra minst Frans! Det fick bli ett namnbyte till Filippa som vi känner är ett lite skuttigare, nafsigare, vassa tänder-namn än Hilda.

Nu har vi haft förmånen och glädjen av att ha Filippa som ny familjemedlem i exakt 2 månader. Om man bortser från att vi fått någon ny fläck på våra golv, att plast och papper som egentligen ska till

återvinning nu hittas på platser vi inte alls tänkt oss, att ett och annat byxben fått nya lufthål i ankelhöjd, att mänsklig hud är synnerligen illa rustad gentemot sylvassa valptänder. Utöver detta så har familjen tillförts ett oändligt mått av nyfikenhet, av aktivitet, av glädje, charm och av liv. En promenad med Filippa på de gator där vi gått 10-tusentals gånger tidigare har plötsligt ändrat karaktär. Vardagen och rutinen är numer en spänning och möjlighet. Plötsligt finns där en fläck, möjligen före detta tuggummi, i trottoaren som måste undersökas. Så flyger ett löv förbi som bjuder på jakt och spänning. Människor som stressar för ett hinna med lokaltåget mot Malmö blir nya bekantskaper och som inser att en foxvalp som vill hälsa är ett legitimt skäl för att stanna upp, hälsa, bli biten och för att ta ett senare tåg. Att ha förmånen att ha en foxvalp är att ges en chans upptäcka tillvaron igen och lära sig att det kan rymmas massor av glädje även i det lilla!

Så det där om Nobelpriset. Frans situation är den som påverkats mest. Från att ha varit en älskad ensamhund har han blivit "den vuxne i rummet", en roll som han tar på stort allvar. Plötsligt inser vi hur klok han är, hur mycket han faktiskt kan, hur lydig han är, hur smidig han är. saker som vi i flera år tagit för självklara är nu mycket tydliga i jämförelse med...

Inte bara att vi har insett allt detta, Frans har verkligen tagit rollen som den vuxne på mycket stort allvar och med glädje. De två leker ett par perioder varje dag, ofta också i vår säng när vi helst vill sova. Även om Frans initialt tackar nej till en lekstund så brukar Filippa kunna

övertyga honom även om det innebär ett par rejäla åthutningar, några morr och en visad hörntand så faller han snart till föga och så är brottningsmatchen, bitandet, släpandet igång. En foxterriers öra har fått ett för mig nytt användningsområde. Frans tycker örat är perfekt att hugga tag i när Filippa ska släpas över golvet. Hela tiden sker det med stor försiktighet och respekt. Så fort Filippa gnyr släpper han varvid Filippa ser en möjlighet att hoppa upp ta en ny anfallsposition och sätta sina sylvassa hörntänder i någon utvald kroppsdel, ofta ett ben, en mungipa eller en nacke. Frans får ta emot enormt mycket och han gör det på ett värdigt, klokt och respektfullt sätt. De har en stor glädje av varandra och det tålmod och tolerans Frans visar mot vår nya familjemedlem är imponerande och placerar honom på en absolut första plats avseende nominering för Nobels fredspris.

Kristina och hennes Foxar

Visste du att Strävaren har en ny e-post adress? Om du har funderingar, artiklar, berättelser eller helt enkelt frågor, så kan du skicka det till:

stravaren@foxterrier.se

Otis Sommar och Höst

Så var det då november igen. Dagarna blir kortare och så även promenaderna när det regnar för jag gillar inte att bli våt vare sig i duschen eller ute i regn. Fast simma i sjön gillar jag ju. På sommarhalvåret brukar vi gå till "min" badsjö, Långträsk, nära Gustavsberg. Där hoppar jag i och hämtar pinnar som någon av tvåbeningarna i min flock kastar i. Ja sommarhalvåret är nog min favorittid. Då får jag vara ute nästan så mycket jag vill vid vårt sommarställe, Sjöstugan, alldeles vid Baggensfjärden. Antingen kan jag sitta och spana från altanen om någon annan fyrbening går förbi. Då är det härligt att få skälla fast tvåbeningarna hyssjar. Eller så kan jag ligga i gräset ute i trädgården och gräva lite gropar som de inte heller vill att jag ska göra. Ja, det finns mycket kul att göra

som tvåbeningarna stoppar mig från att göra. Men mycket kul att göra som de uppmuntrar t.ex. söka efter gömda föremål eller ätbara saker de gömmer på tomten, i skogen eller inne i stugan. På kvällarna när vi äter ute nere vid bryggan eller vid viken blir det ibland även fest för mig när de "tappar" något från bordet. Nu på hösten får jag ligga i en fåtölj vid öppna spisen. Det värmer gott inför sista promenadrundan för natten.

I somras var vi i Gränna på foxträff – det var kul med många andra strävisar. Några kunde jag vifta på svansen åt, mest tikar, andra kunde jag morra åt, mest hanhundar. Vi fick prova olika roliga lekar innan vi skulle gå runt i koppel med de andra foxarna. Runt, runt, runt för att sedan ställas upp på ett bord och hälsa på domartanten som kände och tittade runt på mig. Sedan fick jag gå fram och tillbaka på planen. Det var så kul att jag helst hoppade fram på två ben som jag gör när jag blir glad. Till slut fick jag en fin rosett som det stod 2 på och en lapp där det stod att jag var en fin och trevlig foxterrier fast kanske lite för glad? Jag som trodde att det var det man skulle vara här. På kvällen blev det lugnt i stugan där vi bodde då husse och matte gick på en trevlig middag med alla andra hussar och mattar.

Sedan åkte vi ner till vänner på västkusten med roliga utflykter och mycket god mat. Här sken solen till skillnad mot när vi var i Gränna och här fick jag prova på att simma i saltvatten. Då var det inte kul att få kallsupar som jag brukar få när jag simmar med pinnar i munnen.

Efter Gränna utställningen när vi återvänt till Sjöstugan tyckte husse att jag skulle fortsätta att trimmas fin. Från början var jag mycket tveksam till den behandlingen, Jag gnällde, morrade och nafsade så att jag fick ha munkorg emellanåt. En hundtrimmare gav upp då jag var halvtrimmad. Det såg inte klok ut så husse fick ringa runt till flera hundtrimmare som alla tyckte att jag nog borde maskinklippas. Det ville inte husse så till slut hittade han en trimmare som jag fick komma till. Hon tittade på mig och sa att det skulle ta tid och att husse fick lova att han skulle lära sig att trimma mig själv. Hon var lugn och varsam men sträng och satte mig på plats så fort jag morrade eller nafsade.

På den vägen är det. Numera finner jag mig ganska väl i att stå på trimbord hemma, på landet eller på vilket bord som helst. Kvalitetstid säger husse, nåja halvkul säger jag. Jag får en hel del beröm för att jag ser bra ut och då blir husse så himla stolt. Många säger att en sådan hund hade min mormor, gamla faster eller farmor. Det bevisar väl att vi inte är så vanliga som våra förhundar var förra århundradet.

Nu får jag se fram emot att det blir snö för det är så kul att springa runt i och nosa djupt i. Till jul får jag öppna ett eller flera paket där det kan finnas något tuggbart eller lekbart, sak samma menar jag. God jul och gott nytt foxår önskar Otis med flock. Decemberhund i vår foxterrierkalender.

Otis & Per

Hej alla läsare av Strävaren!

Då blev det ett korsord till att fundera över.

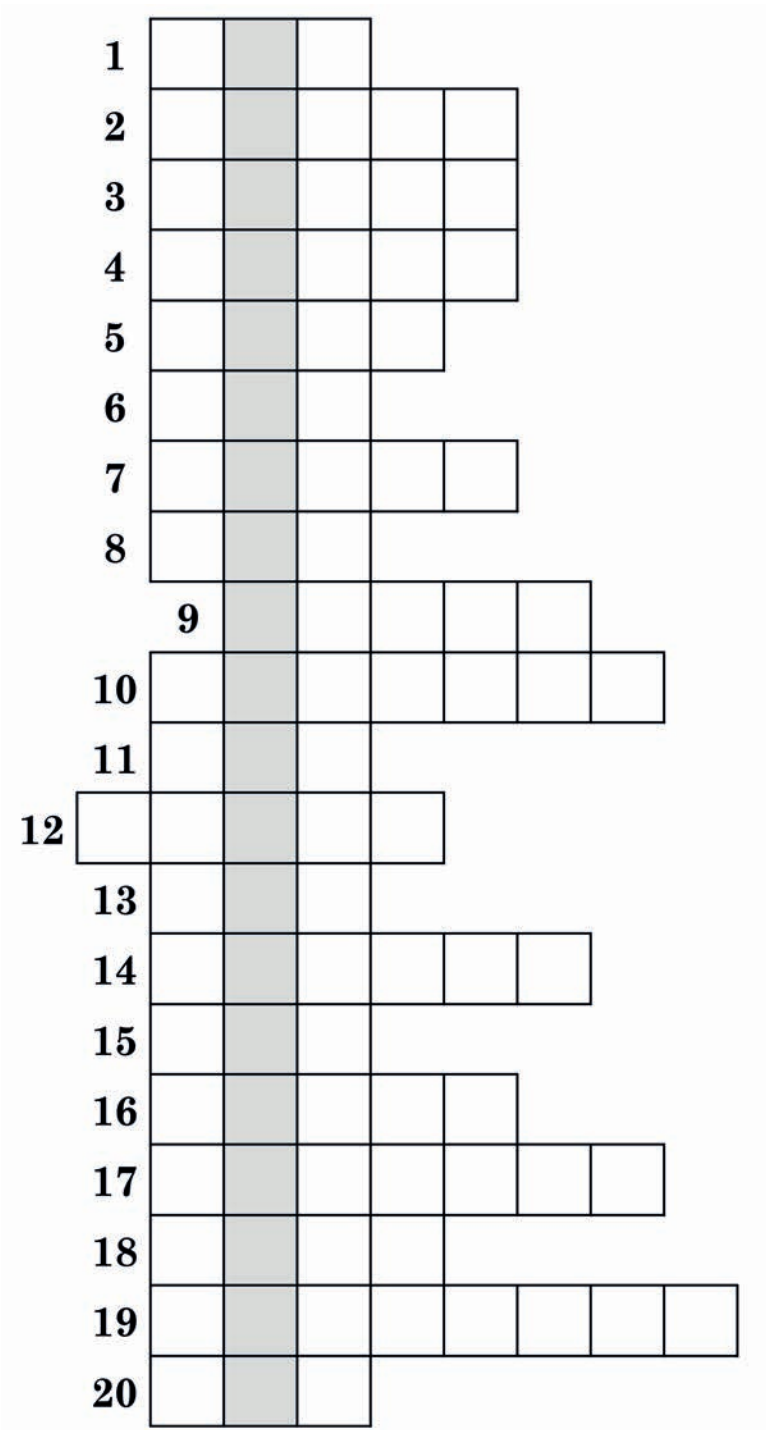
Så här löser Ni korsordet.

Den grå markerade lodräta raden ger ett lösenord. Det samt orden för vågrätt 5, 11, 17 samt 20 skickar Ni via e-post till christina@boberg.nu eller med vykort till Christina Boberg, Persikov. 12 c, 262 65 Ängelholm. Bland dem som skickat in rätta lösningar får styrelsen dra lott om vilka 5 som vinner. Era lösningar vill jag ha senast den 31 januari 2022. Vinnare och rätt lösning presenteras i Strävare 1/2022. Vinnarna meddelas personligen. Lycka till!

Christina Boberg

Nedan följer 20 klurigheter som Ni för in på kryssplanen i nummerordning.

1. Övergång
2. Besök
3. Frusen kub
4. Snökoja
5. Räknar man med
6. Extravagans
7. Ginkrydda
8. Liten box
9. Värmande dryck
10. Spefull
11. Zebraunge
12. Fett
13. Mitt emot väst
14. Torr brödbit
15. Bladverk
16. Bakdel till sjöss
17. Smocka
18. Blyg blomma
19. Känselfspröt
20. Nålhål

Tänk vad tiden går fort när man har roligt!

“Det är jätteroligt Ymer”, säger min matte, som jag bott hos sen första april. Ja nog har vi roligt allt. Vi bor i Skövde och jag stortrivs.

Tänk att det gick så bra för mig i Gränna. Fyra rosetter och de sitter nu i takkronan, en extra vacker lampa alltså.

Jag har fått en ny bur att åka i. Den jag fick av Maud och Åke på Öland, har nu bytts till en anpassad för mig, passande i bakluckan. Där sitter eller ligger jag fint och kan hänga med i svängarna. För åka bil blir det med matte. Jag får nästan alltid följa med på äventyren.

Men när matte var på Stråvhåriga foxterrierklubbens styrelsemöte, då fick jag vara i Mölltorp, hos Maria och Torbjörn. Det var några roliga dagar utan matte, för där fanns dottern Linda och kattungarna Maxi och Mira.

I oktober gick resan till Skåne. Då hälsade vi på dansk-svenska gårdshunden Max i Köpingebro.. Det var en trevlig bekantskap, både fyrbenet och tvåbenen. Vi lekte glatt i den stora trädgården, men leken avslutades med en smärre noskrasch. Veterinär kontaktades, råd gavs och jag rakades och tejpadades på nosen. Till detta blev det en natt med tratt. Tre veckor senare är jag återigen attraktiv bland alla tjejer, har jag märkt.

Tre nätter bodde vi på Sibbarps camping. Spännande, nära Malmö, vid havet, jag gillar ju att bada. Kan inte klaga, där var det väldigt roligt.

På hemvägen från Skåne var det ett måste att hälsa på Christina och Jan i

Ängelholm. Vi var inbjudna och fick sova över. Sov som en kung, i egen säng. Det var hur härligt och roligt som helst.

Efter Skåne blev det några vändor till husvagnen i Sundsörn. Där är så vackert och fridfullt, så länge inte mellansnauzern Ferry är där.

Jag har varit på tvåårskalas hos Iza hund, det bjöds på hundbubbel. Där lärde jag mig nått. Mitt tvåårskalas den 16 december ska inte bli sämre. Jag lär mig mycket av hunden Laban, ni vet han som finns i vissa dagstidningars seriesidor. Laban vet hur livet ska levas som hund.

När detta skrivs så är vi i Uppsala, mattes barndomsstad och då har vi mycket att göra. Vi traskar runt på lätta tassar i Pelle Svanslös kvarter.

När jag är ute och vandrar möter jag en och annan hund. Vissa ska det skällas på, andra inte.

Hösten har också inneburit unghundskurs på Skövde Brukshundsklubb. Det var riktigt roligt och till våren ska jag få gå en kurs till, i allmän vardagslydnad. Man ska uppföra sig och vara vacker, men vad då, till vilken nytta?

Det handlar mycket av mina tankar om. Trimning och kloklippning, ganska onödigt att matte ska hålla på med sånt. Trimbord, vad är det för påhitt? Lägg en duk på det och servera julgotter, röstar på det, det är mitt förslag, nog med förslag. Apropå trimning, matte har hittat en riktigt bra trimmare för strävår, sämre är att nästa trimitid är 29 november. Vilken lurvtuss jag kommer bli.

Man kan bli vacker på annat vis. En av mina styrkor är. Utan protest går jag in i

duschen, står still, låter mig spolas på, schamponeras och torkas med hårfönen. Matte säger att det är SPA. Underbart skönt.

När du läser detta är jag åter i Skövde och inväntar mitt tvåårskalas och jul- och nyårsfirandet.

Höstliga funderingar och en önskan om en God jul och ett Gott Nytt År från

Ymer och matte Elisabeth

Hamlet och Hamlets Matte

Ditt tempel är mörkt och lågt är dess valv, Allhelgonadag! Där slocknar sommarens hymn som ett skalv av klämtande slag, skrev Erik Axel Karlfeldt. Och oj, så mörkt, trist och fuktigt det blev när sommartiden tog slut och vi ändrade klockorna. Hamlet har inte riktigt kommit i fatt ännu efter två veckor. Vi har flyttat in till staden och Hamlet måste gå i koppel i Lilljans skogen.

Efter de trevliga dagarna i Gränna blev det några veckor i Västergötland (mera kräftfiske och kantareller) Hittade jättefin krog i Lanthandeln i

Tived. Rikhaltig delikatessdisk som var öppen till kl 22 och förstklassig mat! Sedan blev det Västerbotten och den utdragna renoveringen av bagarstugan. Det känns inte som det går framåt, snarare bakåt. Nu var det inte bara röta i stockar i väggarna, golvet sviktade och måste brytas upp. Och vad fann man där? Jo, SVAMP, (tyvärr inga kantareller!). Allt grävdes ur och man hittade ett antal skor, bl a ett par barnskor tydligen ditlagda för att bringa tur. Nu väntar man på fruset väder för att kunna köra dit grovt grus och lecakulor. Hamlet var mycket intresserad av att lukta på allt spännande som legat under golvet de senaste 100 åren.

Husse och Hamlet gick i skogarna och kollade träden, Matte plockade lingon och slogs med de elaka älgflugorna. Hamlet nöjde sig med att vräka sig i Mattes säng. Matte hittade en stor buske med Aroniabär i parken. Ingen annan gjorde anspråk på den. Det blev väldigt god saft. Så lastade vi Hamlet och gjorde en tur till Skellefteå. Husse och Hamlet gjorde ett studiebesök på nya Kulturhuset Sara, helt byggt i trä. Husse var imponerad och Hamlet var välkommen att gå med in. Matte skulle uppsöka en del affärer och hade gatuadresser till dem. Svårigheten att hitta var att allt låg i gallerior och inte kunde nås per bil. (givetvis bra när det är vinter, kallt och snö).

Vi återvände söderöver med bilen stuvad med saftflaskor, lingonburkar, mandelpotatis och de sista gurkorna och tomaterna. Senaste rapporten däruppifrån var att det var snö och att renarna var på väg mot kusten och befann sig nära våra ägor.

Åter på Skårby och Hamlets vanliga promenader med Husse. Matte far runt med trädgårdstraktorn och klipper löv (då slipper man kratta). Matte lyckades köra fast på gräsmattan, lerigt och blött. Hämtade bilen och körde fast även den. Husse fick rycka ut med den större med fyrhjulsdrift. Blev fula leriga spår i gräsmattan. Härom kvällen var Hamlet och Matte på en liten promenad vid mörkrets inbrott, allt var lugnt och fint.

När vi kom ut 3 timmar senare hade vildsvinen härjat på vändplanen utanför grindarna och markberett allt som var mjukt.

Vi hoppas nu på en fin höst med en del sol och att pelargonerna fortfarande kan blomma i växthuset. Hamlet gillar att man sätter på värmen och fikar där. Då kan det vankas wienerbröd.

En fin Jul och ett Gott Nytt 2022 önskar

Hamlet och Hamlets Matte

Hamlets Matte och Husse satt en regnig dag och bläddrade i några lyriksamlingar och hittade en dikt av Hjalmar Gullberg. Vi tyckte den var ganska rolig. Den handlade om Argos Odysseus hund som inte hade sett sin husse på 20 år. Tala om trofast hund! Det måste ha varit en förfader till våra Strävvhår!

Odysseus Hund / Hjalmar Gullberg

*När till slut Odysseus kom från
segelfärden*

*hem till Ithaka, hans längtans ö i världen,
på hans lyckodag i själva ankomststunden
ack, då kände ingen honom utom hunden!*

*Ej arrendatorer, större eller smärre
eller ens hans amma kände strax sin
herre.*

*Ej den trogna hustrun, förrän frampå
kvällen*

*då hon undersökt sin man på vissa ställen
Inte friarskara, män av tjusarfacket
förrän bågen spändes och han nedsköt
paketet.*

*Att han var Odysseus, vittberömd och
tapper,*

*trodde de först när de sett bevis och
papper.*

*Hunden hade instinkt, hunden hade
sinnen.*

finare än människorna bleka minnen.

*Skällande av glädje for han ur sin koja
och till tårar rördes han som kom från
Troja.*

*Så var vedermödan slut och kungen
frälsad,*

*Fröjda sig må den som av ett djur blir
hälsad*

*Argos med
Matte och Husse*

POMPE THE REDNOSED FOX TERRIER

Äntligen kom så veckan före 1sta advent – startskottet för julförberedelserna här på Skogatorp. Som jag har längtat! Helt klart bästa tiden på hela året tycker jag. Vem jag förresten? Jo, Pompe här! Numera 2 år som håller i pennan med tassan.

Födelsedagshatten med alla ljusen som jag var så förälskad i smög sig fullständigt. Spelade ingen roll hur många knaprisar jag satte i mig. Den fortsatte ändå att landa på nosen. Istället blev det en struthatt med gummiband under hakan. Redan tidigt på min födelsedag doftade köket himmelskt! Matte bakade ju min tårta! Hade inte en sususning om hur den skulle se ut, men förstod när mallen var utklippt – ett hundben med sprutgrädde!

Den stora dagen skulle givetvis förevisas med ett foto. Eftersom detta tog lite tid, hann grädden smälta och trilla ner från kanterna på tårtan. Nu var goda råd dyra! Matte susade fram och tillbaka i köket som en yr höna. Hur löser vi detta? Jo, tro't eller ej, hon tog en sprillandes ny Wetexduk och torkade av hela kakan! Sprutade på ny grädde och "klick" så togs kortet på mig som nybliven 2-åring.

Tro nu inte jag fick delikatara mig med hela tårtan på tallriken inte. Fortare än vinden blåste hade matte tagit bort den, skurit upp den i 7 lika bitar, stoppat sprutgräddsflaskan i jackfickan och försvunnit ut genom köksdörren. Kommer strax! Fattade "inte en pinn". Innan jag förstod vad som egentligen hänt, kallade matte på mig. Vi skulle gå ut till våran långa stenmur och kan ni

tänka er, där fanns det sprutgrädde! Små, små klickar på de märkligaste ställena. Högt och lågt. Fick verkligen koncentrera mig för att inte tappa bort spåret som lagts. Och vad tror ni målet var? Jo, en 1/7 av min tårta! Resten av Foxcompagniet fick göra på pricken likadant. Inte nog med att matte kör konceptet "Våga vägra matskål", nu kan vi inkludera tallrik också! Helt klart mycket bekvämare med skål och tallrik, men "fy Fabian" så tråkigt enligt mitt tycke. Mycket mycket roligare att själv få klura ut hur man skall hitta "käket". Gillar att använda både knapp och nos och det med råge. Man är väl hund!

Något av det bästa här på Skogatorp är våran tomt. Mega gräsmatta, stengärde runt rubbet och egen skog. Alltid lika spännande varje morgon att försöka lista ut vem som varit på besök under natten. Kanske en älg, en räv eller varför inte ett rådjur? Visste ni förresten att ett sådant kan skälla precis som en hund?

Häromdagen var jag inte vidare populär kan jag lova. Matte var fullt upptagen med att titta på fasaden som skall renoveras till våren. Tyckte det tog på tok för lång tid, så tog mig en liten tur på egen tass. Och tänka sig, fann världens bästa "parfymställe" att rulla mig i! Inte så ofta vi foxar får chansen till detta. Matte har nämligen stenkoll på oss när vi springer lösa, men nu kom den och jag tog den! Matte skällde överhuvudtaget inte för det är ju ett högst naturligt beteende hos oss hundar, men man skulle vara blind för att inse att det helt klart varit bättre om jag låtit bli! Slutresultatet blev en tur i badkaret. Räckte inte med en schamponering, heller inte två utan hela tre innan jag var någorlunda acceptabel enligt matte. Ett tag var jag faktiskt lite nervig att hon skulle hämta den stora blå dunken i köksskåpet med Klorin som används vid seriösa fläckar, men som tur är får det inte användas till en foxare, så där hade jag tur!

Luktat för övrigt pyton. Varför gillar vi hundar att rulla oss då? Ju mer högen stinker, desto mer frestande är det. Egentligen inget jag tänker på till vardags, men vi får ju inte glömma att vi faktiskt är ättlingar till vargarna. Många av oss ser ju då rakt inte ut som några vargar, men vi har ju faktiskt kvar våra förfäders genetiska arv. Ta bara att vi allesammans har jaktinstinkt i oss. Givetvis olika mycket, men vi har den! Idag behöver vi inte jaga för att få mat som tur är, men vi har beteenden kvar som är kopplade till just jakten. Att rulla sig i diverse "läckerier" är ett av dem som kommer från vargarna. Vet ni varför? Själv visste jag det inte, men slog upp det på egen tass. Bra

jägare får ju inte märkas! Så klart det är så! Vid närmare eftertanke skulle jag ju bli mycket lättare upptäckt om jag doftade Chanel No 5 än rävruttar när jag själv skulle jaga. Dessutom blir jag mer svårupptäckt om någon annan skulle vilja jaga just mig. Egentligen logik för burhös om man gnuggar geniknölarna en smula!

Minns ni att min favismelodi när jag står på trimbordet i juletid är "Sören Banjomus"? Än så länge har jag bara hört den ynka två gånger. Anledningen är att matte måste lyssna på webinar och det gör hon ofta när vi foxar blir trimmade. Ett av dem var faktiskt superintressant. Farbrorn som snackade hette Per Jensen och är professor i etologi som det så fint heter.

Hade inte en susning om vad det betydde, men han förklarade att det är läran om djurs beteende och orsaker till dessa. Det som var superbra med att lyssna, var att Herr Jensen förklarade saker jag själv funderat över. Vår matte har till exempel alltid ögonkontakt med oss foxar. Speciellt när hon pratar med oss. Tycker jätte mycket om det. Får mig att känna mig speciell och blir liksom "pysmyskänsla" i kroppen på något vis. Somliga säger att man inte skall titta en hund i ögonen och det berättade farbrorn är bara en myt. Ögonkontakt är super viktigt! Givetvis skall man inte stirra oss i ögonen, men hur många tycker det är trevligt? Speciellt inte vargar. Så där skall man verkligen passa på!

Det andra var att det finns ett hormon hos både oss och 2beningarna som heter oxytocin. En sorts "må bra hormon", eller man kan också kalla det för "kärlekshormon". Detta kommer det mer av i kroppen när vi gosar med varandra. Det märkliga är att det ökar nästan lika mycket hos oss hundar som hos 2beningarna samtidigt! Nu fattar jag varför jag tycker det är sååå skönt när matte gosar med mig. Oxytocinet! Flödar från tass till öronspets – konstigare än så är det inte och matte lär ju känna på pricken likadant!

Förutom "Sören Banjomus" har jag i år fått en ny favismelodi. "Rudolf med röda mulen". Det hela började med att matte skulle göra popcorn lollipop. Som pinnar blev det randiga sugrör med en ren. Först tittade jag en gång och sedan en till. Något var fel på renen. Mulen var ju röd! Fattade "nada". Var han förkyld, var det manne näsblod eller han varit i "slagge"? Ett par dagar

senare var det dags igen. Med posten kom en renform och när mulen skulle pyntas blev det med röd icing. Rött igen???! Det som förbryllade mig en smula var att när matte höll på att pyssla, nynnade hon på en sång jag aldrig tidigare hört. "Rudolf med röda mulen"!

Susade upp i vårt bibliotek och fann fram stora julboken. Aha, varken förkyld, näsblod eller "slagge". Bara en röd lysande mule! Stackars Rudolf som blev så mobbad, men sagan fick ett sött slut och tji fick de andra renarna när tomten använde just Rudolf för att släden skulle lysa i dimman. Tänkte det kunde vara kul att testa vara Rudolf. För min del fick det bli på en granklädd sparkstötting och utan tomt. Föredrar helt klart min egen nos, för den röda mulen skavde så det baskade och hornen var inte heller något att skriva hem om, men nu har jag provat!

På Skogatorp har vi traditionsenligt en liten gran i köket som alltid kommer in till 1sta advent. En minigran, så vad kunde väl passa bättre i år än att Mini-foxarna fick följa med matte ut och välja den. Som vanligt tog det lååång tid att välja. Granen skall vara i rätt höjd, inte sned och absolut inte gles osv. osv. När de äntligen dök upp var det första matte gjorde att skölja av den med trädgårdsslangen en si så där femtioelvatusen gånger. Märkligt. Det brukar vi ju inte göra.

Förklaringen kom när hon var klar. Mr Minifox hade lyft på benet för första gången i sitt liv och inte bara en gång utan flera! Tänk att det skulle just en minigran till för att han skulle fatta hur man gör!

Något vi i Foxcompagniet aldrig tidigare provat är att ha en adventskalender. Har ni testat detta? Kan varmt rekommenderas! Vår är upphängd i köket och så får vi turas om vem som skall öppna lucka. Kan väl avslöjas att någon vidare ordning på datumen blir det väl inte precis. Själv har jag redan firat både lille julafton och julafton fastän det inte ens varit Lucia!

Ni har kanske sett bilden på mig med briller på nosen? Tro nu inte jag blivit närsynt bara för jag fyllt 2 år. Skulle hjälpa matte med att göra reklam för klubbens trevliga webshop och det enda logot fastnade på var en tomteluva i plast med briller på från Rusta, så nu vet ni det! Himmel och plättar ser jag rätt? Jo, utanför faller den första snön just nu!

"Babu, babu" måste ut och känna flingor på nosen min, så till alla foxvänner i vårt avlånga land:

*En riktigt God Jul & ett Gott Nytt
Foxår 2022*

från

*Pompe the "rednosed" foxterrier på
Skogatorp*

Pompes knapriga julefoxar

Supergoda, inget socker och ”easy peasy” att baka på egen tass!

Tips! Gör määånga när ni ändå är igång!

Ni behöver:

3,5 dl riven ost

100 g rumsvarmt smör

3,5 dl grahamsmjöl

en skvätt mjölk

Så här gör ni:

1. Blanda osten med det rumsvarma smöret riktigt ordentligt.
2. Tillsätt grahamsmjölet. Lättast att göra detta med tassarna istället för att boka med redskap!
3. Häll på en liten skvätt mjölk så det blir en riktigt fin kula av det hela.
4. Lägg in degkulan i kylskåpet i en så där 30 minuter.
5. Sätt ugnen på 175 grader.
6. Ta ut degen och kavla ut foxare eller vad ni annars tycker är fint. Så där 0,5 – 1 cm tjocka brukar bli bra.
7. Lägg figurerna på en plåt med bakpapper.
8. Sätt in hela viddevippen i mitten av ugnen och låt det stå där i 15 minuter.
9. Låt dem bli riktigt kalla innan ni provsmakar. Först då är de knapriga!
10. Blir där några kvar, är det bästa att stoppa dem i en burk för annars blir de mjuka, sega och tråkiga.
11. Frågor på det?

Lycka till!

Ta hand om oss i vinter!

Under den kalla årstiden behöver hundens tassor extra ompyssling. Detta för att undvika sprickor. Är man inte uppmärksam, kan de ganska snabbt bli stora och göra riktigt ont. Det är oftast inte snö och kyla som är de stora bovorna. Dessa klarar hunden oftast alldeles utmärkt under förutsättning att den är i rörelse. Nej, den största boven är vägsaltet som har en frätande effekt på tassarna.

Hur undviker vi detta då?

Lösningen är enkel – med hjälp av fett!

- Om möjligt smörj in hundens tassor ett par timmar innan promenaden. Alternativt på kvällen efter sista luftturen. Behöver tid för att tränga in.
Går fint att använda:
Helosan, olivolja, kallpressad rapsolja, försvarets hudsalva eller speciell tass salva som finns på marknaden.
- Efter promenaden skölj av hundens tassor. Att endast torka dem räcker inte. Duscha av dem med ljummet vatten. Alternativt ha en balja innanför ytterdörren där ni kan ställa ner hunden. Viktigt att vattnet inte är varmt samt att torka av tassarna riktigt ordentligt efteråt för att undvika svamp. Kniper det med tiden kan ju lösningen vara ett par skor till hunden som finns på marknaden för ändamålet.
- Sist men inte minst, glöm inte klippa bort pälsen mellan trampdynorna eftersom där lätt samlas snöklumpar, salt och grus som kan irritera tassarna.

God jul & gott nytt foxår 2022
Önskar Pompe på Skogatorp.

STRÄVHÅRIGA FOXTERRIERKLUBBENS AVELSKOMMITTÉ

Oavsett om du planerar din allra första kull eller är en erfaren uppfödare, är du varmt välkommen att kontakta oss i avelskommittén.

Syftet med kommittén:

- att verka som bollplank och stöd för både uppfödare och klubb i avels & uppfödarfrågor
- att fungera som klubbens kontakt och rådgivare i frågor som berör exteriör, sundhet & mentalitet
- att vara informationskanal för frågor som berör rasspecifika frågor angående avelsstrategier
- att vara klubbens rådgivande organ i DNA frågor
- att fungera som mottagare av information och nyheter inom exempelvis forskning från SKK och andra för vår ras intressanta kanaler

Målet:

- att bibehålla en frisk och sund ras
- att bibehålla rasens exteriöra egenskaper
- att värna om mental sundhet hos rasen
- bibehålla en medveten och engagerad uppfödarkår
- få fler uppfödare av rasen som idag går under benämningen "numerärt små terrierrasen".

Det är avelskommittén som ansvarar för den årliga uppdateringen och utvärdering av RAS samt ansvarar för arbetet med revidering av RAS som sker vart femte år.

Avelskommittén är opartisk och kommer ej rekommendera enskilda hundar. Givetvis följer vi SKK och Terrierklubben och deras riktlinjer för arbete i en avelskommitté.

se <https://www.skk.se/sv/uppfodning/funktionarsinfo/avelsfunktionar/>

KONTAKTPERSONER:

Bettina Persson (sammanställande)
Skogatorps Herrgård, Snärshult 5120
28268 Vittsjö
avelskomite@foxterrier.se
Tel. 0760 479 110

Agneta Åström
Ryavägen 350
253 73 Grantofta
crispy@telia.com
Tel. 0707 222 458

Hundar äter också julbord

Julens frestelser är många och för den som har en kriminell läggning går det alltid att hitta ett obevakat ögonblick.

Från Lucia, via julhelgen och ända fram över trettonhelgen droppar det in hundar som fått litet för mycket av det goda. Under den tiden ställs diagnoser som inte förekommer under resten av året.

Här följer några smakprover: Skinkförätning

Skinkförätning är en typisk julsjukdom hos hundar. Så här går det till: Husse ställer skinkan för att svalna på trappen – ur vägen för snyltare. Matte släpper ut hunden från altanen för att slå en kvällsdrill. Skinkdoften kittlar i nosen, en extra lov runt huset och ja, du förstår själv.

Rekordhållaren är en benig schäfertik som på ren och skär vilja stoppade i sig en hel sex kilos skinka, dock utan benet. Där tog det stopp. Samba knäade och såg ut som hon svalt en badboll.

En sådan jätteförätning kan orsaka både andnöd och cirkulationskollaps och bli rent livshotande. Snabbt ingripande är nödvändigt.

En dos kräkmedel injicerat i nackskinnnet fick henne tom i magen. Men inte på bättre tankar. Volymen uppträckt skinka var imponerande. Hon hade gärna smällt i sig den en gång till.

Bullfylla

Medan degen jäser gör man ofta något annat och ofta gör man detta andra någon annan stans än i köket där både spis och bänkar är fulla av bak. Jäsande deg kan man lätt placera litet tanklöst, till exempel så att hunden kan ta sig upp på ett bord via en stol.

Bullar slinker ner lätt och även en liten hund kan trycka ner en halv plåt på nolltid. Jäsningen fortsätter i hundens mage

och det går mycket fort eftersom temperaturen där är högre. Magen blir snabbt sprängfylld med gas.

Dessutom bildas alkohol vid jäsningen och hunden kan bli redlöst berusad.

Behandlingen är som ovan: få hunden att kräkas och det snabbt.

Kräkmedel

Vissa nedsvalda föremål bör man få hunden att återlämna genast. Utan jämförelse bäst är att spruta kräkmedel i nackskinnnet, ju förr desto bättre. Vanligen har man cirka fyra timmar på sig, ibland kortare och ibland längre.

Har hunden bara svalt ett enstaka föremål ger man ett mål mat i anslutning till sprutan för att få en rejälare kräkning.

I nödfall, men med mindre säkert resultat, kan man själv tvinga i hunden en stark saltlösning. Om och hur det skall göras bör en veterinär bedöma per telefon i varje enskilt fall. Injektionen är alltid att föredra om det över huvud taget kan ordnas.

Snören, glitter och band

Ibland kan det vara rent fel att utlösa kräkning, nämligen om föremålet kan skada strupen.

Det gäller spetsiga föremål och sådana med skärande kanter och det gäller även föremål som kan ha svällt i magsäcken

och fastna på uppvägen, exempelvis fårskinn, stora mösstofsar, ullvantar eller sockor, tuggben (särskilt avnagda knutar), spretiga pipeleksaker och kantiga benbitar. Och det gäller också om man vet att hunden svält snören, glitter, kasset- och videoband.

De kan ställa till otäcka skador i tarmen. I sämsta fall fastnar en trasslig klump i magsäcken medan en meterlång längd glider vidare ut i tarmen. Klumpen i magsäcken håller emot medan den normala peristaltiken gör att tunntarmen vandrar upp på snöret och tränger ihop sig som ett kylse. När snöret spänns kan det skära igenom tarmväggen och orsaka läckage och bukhinneinflammation.

Nötter

Nötter står ofta i små skålar på låga soffbord och inom räckhåll för hunden. Vi tror inte att hundar äter nötter och det gör de inte heller – i vilt tillstånd. Men hushunden ser hur människor håller på med nöterna. Det knäpper och det knakar och slutar med att man stoppar något i munnen.

Det räcker för att göra hunden intresserad och när ingen ser på är som bekant allt tillåtet. Snabbt ner med nosen i skålen och snart hamnar nöten på golvet och så rullar den iväg och måste fångas och vips, slank den ner i magen.

Det knepiga med nötter är att man sällan ser när hunden sväljer dem. Ingen saknar heller en bortkommen valnöt. Den kan ligga i magsäcken i veckor innan den börjar vandra och orsakar tvärstopp i tarmen.

Symtom

Hundar äter ofta – och det är bra – en enförmig kost med samma foder varje dag. Att de blir dåliga i magen när de som undantag får smaka fet och riklig julmat är inte ovanligt och kan normalt kureras med svält och skonsam kost.

Intensiva kräkningar som inte går över, uttorkning, påverkat allmäntillstånd och buksmärter bör däremot undersökas när-

mare. Ibland kan en veterinär känna ett föremål igenom bukväggen men ofta behövs även en undersökning med röntgen.

Kompakta föremål som sten, ben och metaller är lätta att upptäcka.

För att se tyg, läder, gummi, tuggben och andra material med täthet som liknar kroppens egen kan behöva göra en förtydligande kontrastpassage, en variant av röntgen där man färgar tarminnehållet vitt och följer dess vandring genom tarmen under ett antal timmar.

Ganska många hundar måste opereras för svalda föremål som fastnat i tarmen. Vår vän Buss firade julafton på operationsbordet.

Källa: Hundsport.se

Xylitol

Xylitol (björksocker) är en socker-alkohol som bland annat används som sötningsmedel. Xylitol ingår ofta i sockerfria tuggummin och sugtabletter, i vissa läkemedel som fluortuggummin och fluorsköljlösningar, samt i tandkrämer.

Hundar är mycket känsliga för xylitol. De får till skillnad från människor en ökad insulinfrisättning av ämnet, vilket kan leda till allvarlig sänkning av blodsockret. Vissa hundar har också fått leverpåverkan. Risken varierar med hundens vikt, intagen mängd, samt halten xylitol i produkten. Därför är det svårt att ange någon generell gräns för hur mycket en hund kan få i sig innan det blir farligt.

Symtom: Kommer vanligen inom en timme, men kan dröja betydligt längre. Kräkningar, skakningar, slöhet, i allvarliga fall även kramper och medvetslöshet. Dödsfall är ovanligt men har inträffat. Mindre än 0,5 g xylitol per kg kroppsvikt ger vanligen ingen förgiftning. För en 10 kg:s hund motsvarar detta till exempel cirka 15 fluortuggummin. I sockerfritt godis kan halten xylitol vara betydligt högre och då kan redan 2-4 tuggummin eller sugtabletter innebära förgiftningsrisk!

Åtgärd: Ge hunden vanlig föda (kolhydratrik) för att förebygga blodsockerfall. Om hunden får symptom eller fått i sig en större mängd xylitol, kontakta genast veterinär eller djursjukhus.

Källa: giftinformation.se

Chokladförgiftning

Choklad innehåller kakao som bland annat innehåller teobromin, ett ämne som hundar och katter inte tål.

Symptom: Kommer som regel efter 4-24 timmar. Kräkningar, buksmärter, törst, inkontinens, skakighet, rastlöshet, riklig saliverig och hjärtklappning är vanligt. Vid större mängder kan allvarligare symptom eller dödsfall inträffa..

Farlig mängd: Att räkna ut hur mycket teobromin som ingår i olika chokladkakor och praliner är svårt. Både mängden kakao i chokladen och halten teobromin i råvaran, kakaobönan varierar. Det är dessutom så att olika patienter har olika känslighet för teobromin.

Uppskattningsvis brukar man säga att mer än 20 mg teobromin per kilo kroppsvikt kan orsaka förgiftning hos hund.

Mörk choklad innehåller ca 5-15 mg teobromin per gram choklad.

Ljus choklad innehåller ca 2 mg teobromin per gram choklad.

Vit choklad innehåller ingen eller mycket lite teobromin.

Exmpel för en hund som väger 10 kg:

En hund kan äta 12 - 40 g mörk choklad utan att få så allvarliga symptom att veterinär eller djursjukhus behöver uppsökas. OBS! Ju mörkare choklad desto mer kakao (och teobromin) och därmed större förgiftningsrisk. Har hunden i stället ätit ljus choklad kan den klara upp till ca 100 g. Praliner, chokladbitar med fyllning, innehåller mindre choklad. Hunden kan då kanske klara att äta ungefär dubbelt så stor mängd utan att allvarliga symptom uppkommer.

Behandling: Om du misstänker att din hund ätit en farlig mängd choklad eller har symptom, kontakta djursjukhuset genast! Man kan genom att ge hunden kräkningsframkallande injektioner få den att kräkas upp chokladen om det sker inom 1-2 timmar. På så sätt kan man undvika att djuret utvecklar några förgiftningssymptom.

Tänk på att aldrig ha choklad liggande framme så att din hund kan komma åt att äta.

Källa: djurskyddet.se

Styrelse

Ordförande	Lars Bergman Nissbovägen 10 771 42 Ludvika 070-581 47 37 ordforande@foxterrier.se
Vice ordförande	Bettina Persson Skogatorps Herrgård, Snärshult 5120 282 68 Vittsjö 076-047 91 10 bettinasfoxar@gmail.com
Sekreterare	Annika Latrach Musikg. 7B 371 49 Karlskrona 073-382 91 98 annika.latrach@gmail.com
Kassör	Kristina Lindström Sturegatan 46 114 36 Stockholm 070-866 25 54 kristina@gustavianska.se
Ledamot	Rita Wernersson Rockeskärsgatan 16c 45643 Väjern 0523-34504 073-064 59 23 syooris@gmail.com
Suppleant 1	Pia Rydberg Örntorp 211 395 98 Läckeby 0480-603 29 070-970 96 91 jollyfox@telia.com
Suppleant 2	Elisabeth Carlbo Norra Trängallén 8 lgh 1201 541 46 Skövde 050-020 11 02 070-815 49 31 elisabeth.carlbo@gmail.com
Suppleant 3	Per Forssell Skedviksvägen 38 120 54 Årsta +46707324802 1per.forssell@gmail.com

Kontaktpersoner

Södra Sverige	Evalotta Kovacic Aspvägen 4 275 63 Blentarp 070-842 42 67 evalottasfriskvard@icloud.com
Mellansverige	Christina Larsson Noravägen 55 691 54 Karlskoga 073-668 20 30 christina.i.a.larsson@telia.com
Västra Sverige	Marie Saul Bokenäskärr 243 451 96 Uddevalla 073- 991 16 46 musch1983@hotmail.com
Östra Sverige	Ylva Östfeldt Labradorgatan 16 115 48 Stockholm 073-914 09 41 ylvaostfeldt@gmail.com
Norra Sverige	Gunvor Petersson Kråken 98 914 96 Håknäs 093046030 ronnyp1@hotmail.com
Webmaster	Annika Göransson Linneberga 590 39 Kisa 0760-17 08 17 webmaster@foxterrier.se

Strävaren

Redaktör	stravaren@foxterrier.se
Avels-kommite	Bettina Persson 0760 479 110 avelskomite@foxterrier.se Agneta Åström 0707 222 458 crispy@telia.com

VINTERTIDER

-5°

Lämna inte din hund i kall bil

TÄNK PÅ DET HÄR

Du får inte lämna hunden utan tillsyn i ett fordon om det är möjligt att temperaturen går under -5°C .

Ett hundtäck och ett värmande underlag för hunden att ligga på är bra att ha vid bilresa vintertid.

**SVENSKA
KENNELKLUBBEN**
HUNDÅGARNAS RIKSORGANISATION

Mer tips och råd på
www.skk.se

 BOZITA
ROBUR
SWEDISH FUNCTIONAL QUALITY

**Tack för sponsringen
till Rasspecialen i Gränna**

KLIPPAN
sedan 1879

**Tack även till övriga sponsorer
som skänkt saker till lotterier
och priser!**

klippanyllefabrik.se

